

Min mangeårige gode ven, Regina Lindberg, der er dyrlæge med egen praksis i den nordsvenske by, Ørnsköldsvik, er af redaktionen for "Pointertidningen" i Sverige, blevet bedt om at redegøre for sine overvejelser forud parring af sine tæver i kennel "Venatio's".

Regina Lindberg er pointerentusiast, men først og fremmest jæger med stående hund og hendes foretrukne jagtmark er det nordiske højjæld.

Regina deltager ofte på jagtprøverne og har gennem nogle år fungeret som jagtprøvedommer.

Regina har gjort sig nogle interessante iagttagelser af pointeravlen og hejser nogle advarselsflag, som det kan være vigtigt at lægge sig på sinde.

Regina artikel lyder i min oversættelse således:

Tæven jeg agter at parre er SE og FI UCH **Venatio's Colibri**, en fireårig tæve, der er efter **J SEUCH Venatio's Viola** og **J Vatnsenda Frakkur**.

Colibri er ud af et kuld på 13 hvalpe, eller i virkeligheden 26 hvalpe, idet parringen er gentaget med 13 hvalpe i hvert kuld.

Det muliggør en unik mulighed for at avlsvurdere afkommet både på jagtprøve og udstilling.

Uanset hvilken form for avl man bedriver, om det malkekvæg, opdræt af kødkvæg eller svin, får man ingen fremskridt ved at avle på den ”enlige stjerne/matadoren”, hvis kullet i øvrigt ikke holder avlsmålne.

Hvis én ko malker godt, men hendes søskende ikke producerer mere end *til fløden i kaffen*, er det sandsynligvis ikke det bedste avlsmateriale.

Kun ved at skabe bredde i avlen af vore pointere vil hele avlsbasen forbedres og jo bredere grund man skaber, jo højere kan man bygge pyramiden – altså des flere gode hunde i (avl)sbasis, des flere gode hunde højere oppe i pyramiden!!

For den, der søger mere information kan læses et studie af genetiker Per Arvelius ”*Effektivare avel för jaktegenskaper hos engelsk setter*”

Sådan landede jeg kullet med Colibri og hendes søskende.

Af 12 jagtprøvestarter er 9 præmierede og ud af 15 udstillede er 13 med mindst Excellent

Værdien af en markprøvepræmiering står bl.a. i forhold til erfaringen hos dressøren for de hunde, der starter i åben klasse.

Ser man imidlertid på præmieringerne i UK ses der ingen forskel på hvem der fører hunden, hvilket taler for, at talenterne skal findes blandt unghundene.

17 hunde er HD-røntgede, heraf 15 med A og 2 med B.

Langt hovedparten af de 26 anvendes til jagt på agerhøns, tjur og rype og alle tilbagemeldinger fra ejerne er positive

Så var det tid at udvælge hanhunden.

Ud fra mit ønske om også at se på slægtningenes præstationer kræver det både tid og tålmodighed at søge de nødvendige informationer.

SKK hund/avelsdata er et muligt værktøj, men uoverskueligt og der savnes eksakte informationer om individet selv, dets søskende og disses afkom og præstationer.

Besværet med at finde overskuelig information, tænker jeg, er en del af forklaringen på, at de populære hanhunde anvendes for ofte i avlen – det er simpelthen for tidskrævende at sammenligne de forskellige individer og så ender det med at man anvender ”smedens hund”, som alle de andre også har valgt!

Den næste udfordring jeg sætter mig som opdrætter af jagthunde er den **genetiske variation**.

Man kan sammenligne den genetiske variation med en velassorteret krydderhylde. Jo flere krydderier du kan vælge mellem, desto flere smage kan du trylle frem i din opskrift og kreere retter du ikke anede fandtes

Linjeavl er bare et fint ord for indavl.

Ved linjeavl har man bestemt sig for, at man synes om salt og peber og vil have så meget salt og peber i retten som muligt.

Skulle det vise sig, at peberen har en egenskab, der risikerede at føre sygdom med sig så står vi med en smagsmæssigt set meget ”smal” ret, som man desuden risikerer at blive syg af

Resten af krydderhylden er blevet tømt for de krydderier, der forsvandt hen ad vejen. Svenska Pointerklubben har bestemt at pointeren skal ligge på under 2,5 % i inavlsgrad.

Svenska Kennelklubben har 6,25 %, det vil sige parring mellem fætre/kusiner som den øvre grænse.

Når jeg ser på en stamtavle vil jeg undgå hvad jeg kalder **lava-floder**, der betegner et individ med en indavlskoefficient på 6,25% eller mere, bliver en **rød** markeret lavaklump.

En **orange** klump er individer som ligger mellem 2,5% og 6,25%.

Jeg ønsker så mange **hvide** individer i stamtavlen som muligt og undgår flere røde eller orange individer i den ret nedadstigende linje.

Desværre findes der ikke så mange hvide individer i stamtavlerne, hvilket afspejles i pointerens sundhedsmæssige status i dag

Valget af hanhund faldt på **Trostebackens Tex** (J SE UCH Tiurskogens Cito/J Alexius Gårds Molly).

Han kommer ud af et kuld på ni hvalpe, hvoraf:

8 er meriterede på markprøve
5 udstillede med mindst EXCL
3 er HD-røntgede, heraf 2 med A og 1 med B.
TEX har selv fire starter i kvalitetsklasse med 3 præmieringer.
Tex's ejer er aktiv jæger og har mange jagtdage på højfjeldet.
TEX er en "cool kille", som ikke stresser sig unødigt op, eksteriørt holder han målene med et smukt hoved og passende dish.

Både Colibri og Tex har langt flere jagtdage end prøvedage, hvilket er årsag til at deres ejere, altid kan spise rype hvis de længtes efter en luksusmiddag!!

På indeværende tidspunkt afventes dagen, hvor Colibri ultralydes og det kan konstateres om parringen lykkedes.

REGINA LINDBERG

Del I.

Regina har i anden sammenhæng og under vore tidligere drøftelser om avl skrevet følgende til mig – i min oversættelse følgende:

"Pointerens helbredstilstand er svigtende og jeg ser en stærk kobling mellem de høje indavlstal og epilepsi.

Desværre er pointerracen i Norden gennemsyret af individer med indavlstal på mere end niveauet for fætter-kusineparring, dvs. højere end 6,25 %.

Jeg ønsker en betydelig højere genetisk variation for dels at få mulighed for at forbedre de jagtlige egenskaber, men også pointerens helbredsmæssige situation".

I det næste nummer af POINTER vil Regina Lindberg berette om den første tid med hvalpene Tex og Colibri.

Juli 2025.

Jens Bang